

Erika Heiboer **Gedicht**

68 | Liter 58

BOAZ

Die vrouw die steeds maar op de akker komt. Die van het leven weet en iets fluweligs heeft. Ze is wat vreemd gesluierd, maar heeft handen die naar werken staan – ze recht zich, ik zie een scherpe blik.

De knechten hebben allemaal een vrouw: ze is weer alleen, geen kinderen en ook geen zwager meer. Een verre neef (maar dichterbij dan ik). Ze enfin, ik weet genoeg. Voortaan eet zij bij ons.